

Izdati vratnik na cijelo
čak!

Dopis se ne zadržava, ake se
netiškije.

Nebiljegovani listovi se ne primaju.
Predplata s poštarskim stojom 25
for., za seljake 22 for. na godinu.
Razmjerno for. 2/4, i 1/2 za pol godine.
Ivan carvine više poštara.

Na malo jedan broj 5 nr.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Farante br. 14.

NAŠA SLOGA

Poučni gospodarski i politički list.

Stegok rasinu mala stvari, a nasloga sve pokvari. Nar. posl.

Sjedite se
Braća sv. Čarli i Mioda.

Pogled po svetu.

Čim su naši zastupnici u istarskom saboru saznali, da je Njegovo Veličanstvo proglašio nevaljanion od luka saborske većine, po kojoj bi bio talijanski jezik jedini razpravni u saboru, vratiši su se u Pulu, i javili predsjedniku, da su prisutni, da sudjeju kod saborskog razprava. I sudjelovali su u sjednicama 23., 1. i 26. do 28. U vrijeme, što bijahu odsutni u sjednici od 16. febra, čitao je predsjednik nekakvo svoje očitovanje, u kojem je na svoj način pripovedao, kako je on dne 13. febra dva put pozvao predsjednika kluba saborske manjine, i kako taj nije dosao, već dan kasnije, da je otisao: zato da svojim drugovima, ta da je on prislijep pozvao ih, da u 8. danu u sabor. Zelio je s njim govoriti, da mu priobaci svoju izjavu, koju je protitao u X. sjednici, od 12. februara, koju smo priobacili u poslednjem saboru. Po toj izjavi nije se sa primljim predlogom o jeziku promeštao, nego se je samo „nezakonito“ postojće proglašilo za „dogmu“ što je već obotojalo, talijanski razgovorni jezik. Ta izjava bila je predsjedniku manjine i njegovom drugovom dne 13. febra već poznata, pak učivo, radi nje nije imao nit on niti govi drugovi već šta razgovarati sa predsjednikom sabora. To bi mu bili oni redovito i odgovorili, na poziv, da je redovito pozvao.

U rečenom očitovanju 16. febra rekao je saborski predsjednik takodjer,

da su hrvatski i slovenski zastupnici zapustili sabor upravo onda, kad je on poduzeo sve mjeru za nevaljanje mira, redi u saboru, i za to, da bude slobjena, sloboda, i zastupnici, Dasku dosli, bio bi mir i red — to je bilo javna i službenja tvrdnja predsjednikova. Kakvu se je vrijednost moglo dati tim riečim, toj tvrdnji, Viđalo se je, u sjednicah, u kojih, pa zastupnici opet bijahu. Dogodjaji, na vlasti u sjednici od 25. febra, bi bili saznao, se je, najgora. Njegove njeke opazke za govore zastupnika manjine bijahu neumjestne, neapanterne, sablaznjive. One nesamo da nebijaju za uzdržanje mira i reda, nego su posve opravdano izazvali nemir i nerad, i na samih galerijah. Tko je htio, mogao se je uvjeriti i ovom prilikom, da se može držati do očitovanja predsjednika istarskoga sabora. Taj isti predsjednik, inao je u svom zaključku govoru, još obrazo govoriti o tom, kako sabor nebjijaže priečen u svom djelovanju! Takvi su, jer znaju, da ona ne se sve vjeruju.

Vladina većina sabora u Zagrebu prihvatile je ovih dana zakonsku osnovu, kojom se državljanji Hrvatske-Slavonije protestantskoga vjeroizpovjedanja podvrgavaju crkvenim oblastim u Ugarskoj. Do sada bijahu sami svoji. Malo po malo podvrgava većina sve Madjari. Oporba je tim nužnija. I ona radi što i koliko može koliko u saboru toli izvan njega.

U saboru Kranjske zauzeli su se tamnošnji slovenski zastupnici, svi bez iznimke, za Slovence i Hrvate izvan Kranjske, u posebnom predlogu. Svoje braće u Štajerskoj, Koruškoj i Primorju spomenuli su se i u adresi na kralja prilikom njegove petdesetgodisnjice, te zahtjevali, da se u rečenih zemljah provede ravnopravnost. To je svakako radostan pojav. Iz Kranjske došla je takodjer vesela vijest ta, da

stupaju zastupnici objiju slovenskih strana sporazumi, kako će u narodnih i gospodarskih pitanjih skupno djelovati. Čim se budu više sastajali i brataski dogovarali, tim će jače uviditi, da valja da budu što stožniji, ako ne za drugo, a ono, da odole narodnim protivnikom i u samoj Kranjskoj.

Ceski sabor razpravio je i privrati adresu na kralja dne 26. februara. Za nju su složno glasovali zastupnici naroda, Mladočesi i velikaši. U njoj su izrazili želju, da se Njegovo Veličanstvo okruni krunom Sv. Većeva, da se upozosta prava česke krune. Njemački zastupnici izašli su prije adrese iz sabora. C. k. namjesnik izjavio je u ime vlade, da ona ne stoji na temelju adrese.

Počinjajući u ovoj polovici monarhije je tim dogodnjem u Českoj otežan, navlaštito za ministra-predsjednika Gauscha. A otežan mu je i nečim drugim. Čim je nastupio vladu, on je obećao, da će ukiniti jezikovne naredbe Badenjeve, i izdati druge. Mislio je, da će si pridobiti Čeha i pridobiti Niemieča. On nije dobio Njemaca, a izgubio bi Čeha, kad bi izdao naredbe, kolike je naunio. Mnoge novine već pišu, da su ministarstvu Gauscha odbrojeni dani. Nedjelju bio je u Pešti i ministar izvanskih posala Goluhovski, da se pogovore s cesarom i kraljem za dalnje. Nezna se, je li se što odlučilo nit što. Da se dobije vremena, kaže se, da će carevinsko veće biti sazvano jedva, koncem marca.

U drugoj polovici monarhije spremaju se Madjari na proslavu petdesetgodisnjice onoga dana, 11. aprila 1848., kad njim je pokojni cesar i kralj Ferdinand potvrdio zakone njihove neodvisnosti. Kad cijelog toga namjeravano slavlja rade tako, kao da u cijeloj onoj polovici neima nit Hrvata ni drugih naroda, nego kao da su tamo sami Magjari. A zna se, da imaju drugih narodnosti više nego Madjara.

To je magjarsko slobodoumje, kako drugud njemačko, a kod nas talijansko. Njihovo slobodoumje vidi se i u njihovom postupku proti socijalistom. Zatiraju ih, pliane njim listove, raztjejavaju skupštine. A to sve, jer krive socijaliste, što se diže narod, nemoguće živiti.

U Biogradu bio je nadjeđu izabran vladika u Nišu Inocentij za metropolita u kraljevini Srbiji, to jest za duhovnoga poglavara svih pravoslavnih te kraljevine.

Rusija, sve više pokazuje svoje zanimanje ca kršćane u Turkoj carinu; tako u Makedoniji, tako na Kreti i drugud. Tim se sultani, turski car, sve jače uznemiruje, znajući, da mu druge vlasti proti Ruskoj mogu malo pomoći.

Poslednjih tjedana odigravao se je u Francuzkoj dogodaj, za koji se je zanimalo novinstvo cijelog sveta. Veliki ulog pri tom igralo je bogato židovstvo, pak su s toga novine imale cijele stupce i stranice o tom dogodjaju. A taj dogodaj je parnica proti pozatom romanopiscu Emiliu Zolu. Pred četiri godine bio je naime odsudjen njeki kapetan Dreyfuss na progon za to, jer je tuđim državom predat. Nedjelju bio je u Peštiji i ministar izvanskih posala Gołuchowski, da se pogovore s cesarom i kraljem za dalnje. Nezna se, je li se što odlučilo nit što. Da se dobije vremena, kaže se, da će carevinsko veće biti sazvano jedva, koncem marca.

U drugoj polovici monarhije se zauzima za pravednu stvar, pak

che Cherso è città italiana! Eh! kakova bila mu ja onako po česku zapravo onomu starom čoviku, da me nije sram od ljudi! Ali ča ēte, pustimo ono, što ne stoji u krije i vozimo naprij. Rekao sam, da su imena hrvatska, ali ne, per bacco barilla, dva su čisto talijanska, i ta su „Rialto“ i „Arsan“ po mojoj misli, a bit će ih možda i drugih, jer ja nisam, da znam sve, ali da ih ima, to nebi još bilo dokazom, da je Cres talijanski grad, jer je Cres obujava prije nego ga su. Mlečni učeli pod vlasti, a u ono 400 i više godina, od kad je učelio pod onim gospodarstvom, mogli su go spoda Talijani nadirati više talijanskih imena, a da Cres nikad ne izgubi svoju prvobitno hrvatsko lice.

Sad nastaje u mojem srcu, u mojoj pameti veliki nemir, veliki kontrast, nezaučeno komu da dosudim prednost u ovom poslu: bilo li početi a Coglievinom ili a Cresom. Bilo bi bolje, da odmah iz početka dokazem, i tako da ga ubode u src, i da mu dovikem: Hrvat si rodjen, a inverzio si svome narodu. Ali pošto je takav, nije vredan, da o njemu najprije govorim, i radi toga poteti od imena svoga malo početka.

Cres od stare davnine „Kerson“ je tako imao, i nekada za imenom bago-milano, kako i je i u ono imo Cres, a to je naslova hrvatskih pravopisom, dabit ćete u Běču, nego da vidimo je li vaš pridjev.

Pak pustimo i to i neka bude kako je, sad idemo da vidimo, što ste vi, ako ste doktor, profesor i ono drugo, ča ja znam, što ste bili rucne i neznan kako da ga tumaćim. (Dalje sledi.)

talijanski ili hrvatski. Vi ćete se začuditi i možda i razljuti, ali ja nisam tomu kriv, ljutite se na vašega pokojnega đida, koj mi je stvar tunacija. Vaš pokojni đid Jure, poštanjuk od glave do pete, visok, kostunjav, suh kao trta, u kratkih galeci po staru, u zarodnoj dolami, ne s butinama, nego s vezankama (kordelcima) stas bi pred svojom kućicom na javnoj ulici pred vratim kuće po knjognoga Dominika Tihinića, zlatara; i kako biješu šaljivar veseljak, te znac bi podili i kejku mudro, a kadkad odrezati i koju oštred. Jednog dana, bit će tomu blizu 60 godina, eh! ljudi moji, vedi semo, obijajuš šalu s prolažećim, starac Jure smijao se do suza, i dratio obe ruke na utoram jedne baćve, koju mu zadnjivo baćvar, da ju nalije vino; da ste dakle? ali nečujete našeg Coglievinu? A, ubi što mi dolazi na uslu, da mu odgovorim, ali neću radi vašeg počtenoga obrazra. Samo pitajte ga kadi su bili Tihinići u ono staro doba, u devetom u osmom veku i još onamo, kad je Cres, Cres, Kerson imao već svoju povijest i prije nego su Mleci izukle iz mora? Ala pameti, ali mu drost! Bi reć doktore, da ste malo ostareli, ča ne?

Pak pustimo i to i neka bude kako je,

Tada bismo ga bili mogli stovati, da je moli od besede, i da mu je dragi njegovo obetanje, nu on se je velio prizvati nego obelikati naloge veće oblasti.

Kad su žene došle na izveštaj, im je odbio darove, rekav im, da ima redovna posla za Štrmig, da je nemete probaviti, postavili mu sade i žene zapovedaju: — Samo, neka ti naprivi s takovima mokot, stalno će daleko doći. Klin se u kinom izbjeg, g. upravitelju!

Iz Oprtija pišu nam 1. t. m. Poznato je čitateljem cijenjeno „Nase Sloga“, kako bijase izabrana još prošle godine u ovo občinsku zastupstvu vredina (dvije trećine) naših hrvatskih zastupnika. Žato najteže protivnik trećina doci k sjednicu, kad se je imalo birati načelnike i vjećnike.

Slavna politička oblast nije ni ovdje zapustila svoje talijanske Benjamine. One — mjesto da globi po zakonu one, koji su izostali bez ikakvog naroka od sjednice, — ih je još nadarila time, da je razputila novo izabrano zastupstvo, te pustila na kormilju još i nadalje staru upravu italijansku, da se bolje pripravi za nove izbore.

Sada u marcu i to dne 14., 15., 16., 17. i 18. bili će končano ipak novi izbori. Kako će izpasti, evi? Za nas nemogu lođije, nego ju da sada bilo. Ako bi samo malko po pravici islo, morali bi mi poobjediti u svih trih tijekih. — Ali takođe izborna lista je stara, svaki izkrivljena, po lag koj može i više mrtvih glasovati. Za ove izbore nisu je niti izložili, jer da bi bijase izložena lanske godine; nu budući da bijase razpušteno, ono zastupstvo, da vredi, još i sada ona lista. Daje, taj postupak protuzakonit, nevaljan i nepravedan znade kod nas svako dista. A što će na to polit. oblast? Bilo što bilo, mi ne smemo sada spavati. Pripravljati se možući za ovaj boj. — Obiito čuvati se — moramo mi kmeti ovdu od talijanskih agitatora, koji prekorake u ovakvih prilikah svaku međju. Sladkimi, riećima, svakojakim obećanjima ite okolo nas te naš... — mame tako dogo, dok ne prevare.

Sada smo svim talijanskim sladkim kampom, lepo naš pozdravljaju, pitaju na zdravlje, kako nam uspijeva sjeće na polju itd.

Braćo kmetovil ne pustite se zavestiti i pripraviti ed takovih lila, koje za vami viču posje vas prevare: „fuora scuso“ i drugih sličnih, poručujuvih naslova. Znajte, dobro, da to su vam oni, koji vam krate svaku vašu pravicu, koji nedopuštaju, da se vaša djeca u školi uče u svojem materinskem jeziku, koji zabranjuju vašoj djeci, da u školi progovore koju nje ili mole molitvicu u materinskom jeziku. Da tako daleko dopire njihova mržnja, da zahitjavaj, da se uči u školi vaša djeca, — koja ni nječi na znade talijanske, (sto je proti naravskom, božjem i školskom zakonu), koji zahtjevu: da se imade svakoga poducavati u vjeronaiku u njegovom materinskom jeziku! Oni straže vašoj djeci, da nesmiju progovoriti ni nječi u svojem materinskom jeziku. Uboga djeca puna straha kažu vjeroučitelju, radje da nezadru pišta moliti.

Pa takove ljudi čemo mi zagovarati, koji nam otinju našu starinu, te nas gone u vlastite kuće? Hoćemo li mi same sebi jamu izkopati, da nas oni u nju porinu? — Ne braće moja, tako nemože i nesmije biti! Slično se mi svi izvanjski potrudimo se svim na dan izbora do Oprtija, te si izberimo naše domaće ljudi, koji su dobri domaći gospodari. Jer tko Boža časti, štuje i se njega boji, tomu leži na sreni i blagostanje peku; tko je kod kuće dobar i skrbav gospodar, taj će i občinom dobro i skrbno ravnat!

Brdjanin.

Fr. Pal Marotić je dal državni pravilnik talijanskemu Martinu u velenju Brčiću Šćipirini, da s njim ljudi-blago krene za Bartolida i da polovicu zrunci Kersnika s maleg Brčića.

Jur. Pa?

Fr. Martin je lepo prevaril Kersnika i Brčića. Beci je spravil važep a za ljudi-blago neka bude, ako te, drugi beci.

Jur. A od kuda mještaj tokli boći?

Fr. Vero, nisu s Hrvatskoga, zač deju vavez sami načiji, da su tame se golipetljari.

Jur. Oda moraju bit talijanski?

Fr. Moji nisu, zač jih nimam.

Različite vesti.

Deputacija kod namjesnika. Zadnjem dan prošlog mjeseca bijaše kod c. k. namjesnika g. grofa Gočića deputacija iz Doline, sastojecu od občinskoga načelnika i dvojice občinskih savjetnika. Deputacija iznosiće je g. namjesnikom spomenicu, u kojoj su izražene potrebe i želje našega puka u Istri u oblicu i občinara. Doline naspore. Gosp. namjesnik primio je deputaciju i rangovao s njom vrlo prijezno.

Danas poduča se na namjesničtvu deputaciju občinara iz Pomijsa.

Zadnje ce za petak dra. Antuna Starčevića. Ponedjeljak dne 28. januara prošle su dvije godine, što je preminuo velik Hrvat dr. Antun Starčević; onaj muž, koji nas je naučio: da će sadanje velike nevolje svih Hrvata prestati, tek onda, kad prestane razčekapanost i zavrsnost hrvatskoga naroda, u kojou se sad načini; kad bude hrvatska domovina ujedinjena i nezavisna. Uz njegovu nauku, uprijemu iz duši naroda, pričinili su sv. Hrvati i Hrvatici, što imaju zdravo srce i poštenu dušu: Hrvati iz svih zemalja zinali su se sakupljati na uzajamnu slavju i dogovore o boljim domovinama. To se je dojmljio oblastnik osibito u banovini, pak su oni zaučili način i načina ljudi, kako da složnu brudu razkroje. Dat će Bog da će i to prestati. Nauka dra. Ante Starčevića ostati će njega da radi nije slaviti. Tako su se dne 28. pr. m. obdržavale zadnje značajke na njega u Zagrebu u crkvi sv. o. Franjevecu. Zajedno s ostalimi Hrvati kličemo i mi: Slava dra. Ante Starčeviću!

Čestitka i zahvala. Hrvatsko-slovenski zastupnici na istarskom saboru čestitali su "bezjavno" iz Pule predsjedničtu gospodinu dra. Antonu Jegliću, radujuci se, što ga je Provincija Božja pozvala na znamenitu stolicu kneza-biskupa u Ljubljani. Presvetili gospodin knez-biskup zahvalio je srdačno na čestitci.

Državni zabor ili carevinsko viće sa statim se dne 15. t. m. Vječadi će kratko vrieme i to dok izabere predsjedničto i članove delegacije. Vlada će kušati, da uvede redovite razprave, nu to će joj težko podi za ratkom, jer se nezna, kako će se držati Njepci.

U Baci nalaze se jurve nekoj pravici slavenskih klubova kano Javorški, Džedzuski, Abrabamović i Kramar.

Vladini odaslanici na istarskom saboru, uslijed zaključka talijanske većine u istarskom saboru zamolio je saborski predsjednik c. k. namjesnika, da poslaje zemaljsku školsku nadzorniku gosp. vitezu Klodiću u Vladinoglavu izvještitelja školskih poslovnih g. savjetnika Čermaka k sjednici, kojou se bude razpravljalo o izvješću zemaljskoga školskoga nadzornika. Toj želji zadovoljio je g. namjesnik i rečena gospoda prisutstvovanje prošle subote zadnjoj saborskoj sjednici. Razpravljalo se o spomenutom izvješću. Koli izvještitelj Constantini toli svu ostalu govornicu od većine udarala nemilosrdno po vlasti i njezinim činovnicima. Zemaljsko školsko viće, u kojim imade cesarske vlade većinu svujih pristasa, čilo su se svakojakih.

U ime vlade, dotično zemaljskoga školskoga viće odgovarao je na navele savjetnik Čermak kako je mogao i znao.

Nije naišao što su vladini odaslanici čuli i vidjeli kako saborske većine i občinstvo na galerijah postupa sa zastupnicima hrvatskoga i slovenskoga naroda Istre. Za svakogal naime govoru članove manjine buđilo se i razilo i na galerijah i na saboru proti govornikom po starom receptu. To slavovo občinstvo nije dapaće postoliđe ni vladinih odaslanika, jer ja i proti njima dobacivali svakojakih poručljivih izraza i doškotica.

Divljeće „slavne“ občinstva na galerijah sabora u Puli. Obični zločin, kad pačini zločin, sakriti će ke ili će bar nastojati, da svoj zločin sakrije. Nu tako nječine nekoj dopisacu talijanskim novinam

Promjera, koji se hvaleš, da je slavno obdičivo grada. Pile bacilo po stuhama sa galerije nekoj Hrvatu, koji nije valjda odobravali njihova divljackoga ponasanja ni njim nisu htjeli radi toga plesakati. Iz tih listova dozajemo, da je dvojica mladih ljudi ranjena uslijed pada po stuhama, a jedan puljski obrtnik tužio znam se sam, da su ga hvatali izpod galerije za prsa jedino radi toga, što je mirno slavno ulikovanje rečene svjetline. Da se niesam pobrati dođe — reča nam — bio bih stalno štota nemila i neugodna doživo. Pa takovim junačtvom bježe se pojedice talijanski piskari i njihovi istomisljenici. Sramota i sto puta sramota!

Bliđi od straha. Talijanski listovi pišu, da bijaju koli zastupnici manjine, tol' vladini odaslanici gg. Klodić i Čermak tečajem zadnje sjednice istarskoga sabora bledi od straha pred občinstvom, koji ih je rušio i napadalo. Sto se tiče straha i bledio nadz. zastupnika, to, možemo.

Biće učišteni. Učišteni, listovi pišu, da bijaju koli zastupnici manjine, tol' vladini odaslanici gg. Klodić i Čermak tečajem zadnje sjednice istarskoga sabora bledi od straha pred občinstvom, koji ih je rušio i napadalo. Sto se tiče straha i bledio nadz. zastupnika, to, možemo. Biće učišteni. Učišteni, listovi pišu, da bijaju koli zastupnici manjine, tol' vladini odaslanici gg. Klodić i Čermak tečajem zadnje sjednice istarskoga sabora bledi od straha pred občinstvom, koji ih je rušio i napadalo. Sto se tiče straha i bledio nadz. zastupnika, to, možemo.

Na licu vladinih odaslanika nismo opazili nikakve promjene u boji, a da li se oni bojali ili ne — to nije naš posao.

Nevi načelniči u Motovunu. Nakon poznatih pronyerenja u občini Motovun, koljom upravljaju tamoznici talijanski, ne mogu gospoda olakso doći do redovite uprave. Najprije odrekao se načelničtvu Tomasi — zemaljski zastupnik i prijednik, pod kojega, upravom bijaše počinjeno rečeno pronyerenje, nedavno položio čest načelničtvu Dr. Rovčića, kojega da nisu htjeli talijanski dostatno u upravi podupirati i koji da nije hotio dulje podušati tudi griebe. Radi toga izabralo je sadasne zastupstvo trećega načelnika u osobi nekoga Anjele Corrazza, posjednika tamo. Hode li on biti i stratišni od njegovih predstavnika? Ovo je jedno između onih uzornih uprava ljudi talijanskih občina Istre.

Državna podrška za občinu Oprtije. Nekoji, tamošnji prijatelji tuže nas se, da jošte nista neznaju, da li je i koliko stiglo za onu občinu državne podrške za postradale uslijed nerodice. Naš izvanski puk one občine boji se, da će tamošnji talijanski a podporom — ako je bude — po svoju gospodariti i da će siromašnom puku ostati krajci rep. Taj strah je opravdani, jer su tamo pred vratima občinski izbori, te bi mogli podržati samo oni, koji budu za občinu talijansku glasovali i radili, bez obzira na to, da li su ili ne potrebuli da li zasluže ili ne podršku. Preporučamo ovo pitanje političkoj oblasti u Poreču.

Kako dapije državites talijanske gospode u Puli? Iz naših izvještaja poznato je dostatno kako se je ponosač obično i obično občinstvo na galerijah sabornica u Puli tečnjem zadnjega zasjedanja.

Nu da će nekoj članovi odličnoga občinstva tako daleko odvaditi, to doći za sjednice u sabornicu i taj zasjedi stolice, toga nismo mogli očekivati. Ipak se to dogodilo na zadnjoj sjednici u saboru dne 26. pr. m. na večer. Kako je odala razvidno talijanska gospoda Istre smatruju sabor kano i skupština njihovog političkog društva ili glasovite družbe „Legia Nazionale“

Kako se sa hrvatskimi strankama i društvi dopisuje u Istri, eto nam nova dokaza:

„Alla spettabile Società Hrvatska Čitavnica Villa di Rovigno Pola li 27. Gen. 1898“ (pečat): K. k. Bezirkshauptmannschaft

Vorrà a posta corrente indicare allo scrivente il nome e cognome del Presidente, Vicespresidente, Segretario e Cassiere nonché la data ed anno da quando esiste la Società“

Uređovni pečat, kao gori. Mi bismo stavili glavu, da c. k. kotarski kapetan u Puli g. Rossotti piše talijanskim državom u Puli hrvatski. Zar ne g. kapetan?

Znati valja u svemu tomu, da bijaše javljeno političkoj oblasti Puli, da čitavnica u Selu rovinjskom obstoji od 1. siječnja 1898. Nu da se svečano otvara 6. veljače t. g.

Za naš Lovran. U sjednici istarskoga zabora od 16. februara t. g. bila je primljena u dragom i tretjem čitanju zakonska osnova, kojom se ustanjuje tamoznje propise za upravu lječilišta u Lovranu.

Lječilišno skružje Lovransko proteže

se od potoka u Iki do potoka u Cezari, to od mora u gori, kilometar (tisuću metara) daleko mjereno osnovno od obale. (S. 1.)

Lječilišnu pravilnik za to okružje bit će ustanovljen od c. k. namjesničtvu

1. Lječilišni odbor ima pravo pobrati takse za pokriće troškova zdrženih sa upravom lječilišta. (S. 3.)

2. Te takse pobrati se se od gostova po propisih naznačenih potječe u odnosu na pravilnik. Kad gostove smatra se sve one, koji dodaju u okružje lječilišta i ostane u njem preko roka, ustanovljenoga, u pravilniku. Izvezeta su sve osobe pripadajuće obitelji Lovranskog i u občini občinskoj članovlji, koji imaju stalnu boravak u lječilišnom okružju, i njihovi predstavnici. Koje osobe, i osobito koji tajdinici se imaju oslobođeni od takse, ustanovit će se u pravilniku. (S. 4.)

3. Za potražiti takse dozvoljeno je utjeranje po političkoj oblasti (S. 5.)

Dakako, da imo ova osnova biti potvrđena od Njegova Veličanstva, da postane zakon. Neima razloga za to, da nebi potvrđena bila pak čak, uz Opatiju, obstojeti takodjer u Lovrenu lječilišnu upravu. — Bilo u dobar čas!

Izberi za upravno viće u Zrenju jesu, kako nam od tamo pišu, pred vratiti. Pozor dakle dicači naši Zrenjci!

Listnica uprave.

Nadale uplatiti za „Nase Slogu“ slijede

p. n. Š. :
Hrv. Et. Sr. P. n. Š. f. 10; A. Š. Lovran f. 2; Dr. A. T. Rovinj f. 5; M. B. Opatija f. 1; Hrv. Et. Virgorac f. 2; D. P. Baška nov. f. 2; G. D. Gorice f. 10.

(Slijedi)

Javna zahvala.

Podpisano predsjedništvo „Hrvatske čitaonice“ zahvaljuje se najsrđanije prijateljem i dobročiniteljem, koji su nas prigodom otvorenja iste posjetili i podarovali našu miljenicu čitaonicu. Napose liepa hvala hrvata nepoznatom rodoljubu, koji nam je poslao krasnu trobojnici. Bog platio svima, a mi ćemo nastojati, da budemo vredni njihove ljubavi i hrvatskoga imena.

Rovinjsko Selo 26. veljače 1898.

Petar Brajnović v. r.

predsjednik.

Ante Ružić i Ante Ugrin

občinari.

Javna zahvala.

Svim onim, koji su prigodno smrati nam nezaboravnu suprugu odnosno otcu:

Ivana Pavačića,

kr. drž. gospodstvo ūžinske amirovljene nadograđe

izrazili stranom pismeno a stranom istom svoju sućut i sjetili se tom zgodom humanitarnih društva, kao nemanje sprovedi ga do bladnoga groba, izrazojemo rodbini, prijateljima i znanicom koli iz otoku Krku, toli i iz susjedne Hrvatske našu pojedinstvenu zahvalu.

Naročito pak harna dužnost nam nalaže, da se imenito zahvalimo velečastnom g. Mihovilu Mužiniću, župniku u Dobasnici, koji je sa svojim vrat učinio, da pogreb milog nječinika što dostojnije izpadne.

Nadale velečastnoj gospodiji svećenikom i redovnikom Vinku Semetekolu, Pavu Miloviću, Nikoli Gregu, Tomicu Bogoviću i fra Alfonzu Mesiću, koji ne začeć truda i se obazirao se na neporoljivo vreme, jesu sa strojno prisutstvom pogreb uveličili.

Zatim ponosno nam se zahvaliti velečastnoj gospodiji Vinku Semetekolu, župniku u Sr. Vidu, koji ne začeć truda izpratio je mrtve ostanke od Malinske do rednog mjestu pokojnika u grad Dobrinj.

Hvala neka bude i velečastnoj gospodi Antonu Kirinciću i Ivanu Varijoli, točiteljskom zboru i občinstvu grada Dobrinja i okolice, kao nemanje i školskog omiljeniti, koji su tom zgodom pokazali stovanje na pravom domaćem sinu, — dočekavši ga u toli velikom broju i izpratili njegove mrtve ostanke do bladnoga greba.

U Dobrinju, na otoku Krku, dne 20. veljače 1898.

Mateka udova Pavačić rođ. Nikočić, supruga.

Ivan Pavačić,

bilježnik i upravitelj občine Černik kod Sečak.

Pop Josip Pavačić,

kapelan u Malinskoj,

sinovi.

